

Като малко, кротко шиле,
Подъ ножъ Остъръ, — милый Фебъ !

Быстры слзы тайно лѣтѣ,
Тебѣ дірѣхъ, ангелъ милъ.
Тайничко охтиѣ, линтиѣ
Кат' Откликъта карамфилъ.

И подъ вежды тебъ поглѣждамъ,
Кат' та срѣшнѣ самъ и тамъ ;
Но сърце да нѣ ти повреждамъ
Не дѣрзувамъ знакъ да дамъ.

Свѣдно ми є ла подіторѣхъ
Толко крѣхко сърчице,
Милостъ-тѣ ін да отвори
Написанъ на лице !

Да ме види из менъ да тѣжо
Отъ любниковыхъ стрѣлы,
Сахъ мечты сърце да лаже
Хѣбости-тѣ да нѣ мили.

Ты не знаешь, хѣбвице
Драгичковы-тѣ стрѣлы ;
Какъ злѣ ранятъ галжвице ?
Ты не знаешь какъ боли.

Ты не знаешь тозъ Любника